

**Projev Karla Holomka,  
předsedy Společenství Romů na Moravě,  
u příležitosti Dne památky obětí holocaustu  
a předcházení zločinům proti lidskosti**

Senát, Hlavní sál, 27. ledna 2012

Je mou radostnou povinností poděkovat Federaci židovských obcí v České republice a Nadačnímu fondu obětem holocaustu, jež jsou organizátory dnešní sešlosti, za přizvání Romů, za něž snad mohu nyní promluvit. Je to pro nás, Židy i Romy a všechny slušné lidi, symbolika společného úsilí k prosazování názorů o našem společném díle směřujícím ke kultivaci společnosti a rozvoji demokracie, které by se bez obhajoby lidských práv a památky na Holocaust staly jen pouhou fikcí.

Obvykle na tomto místě a při této příležitosti se zdůrazňuje, jak nám reflexe těchto smutných událostí Holocaustu a šoa nefunguje. Ne že by to nebyla pravda. Dokonce bych řekl, že to horší být ani nemůže

Ale já chci být dnes vyloženě pozitivní a porušit tuto tradici. Chci připomenout malou událost, která se udála před týdnem v Brně v Muzeu romské kultury při vernisáži výstavy plakátů o paměti Holocaustu. Organizátorem této soutěže byl Evropský institut odkazu šoa a této mezinárodní soutěže se jen v ČR účastnilo na 77 studentů z různých univerzit a podalo 149 návrhů. Heslem bylo „Historie se nesmí opakovat! (History can't be repeated!)“. Ve mně tato malá událost, která ovšem má své podoby na nejrůznějších místech Evropy, evokuje myšlenku, že nemusí být tak zle.

Můžeme snad věřit a předpokládat, že tato mladá generace dnešních dvacátníků a pětadvacátníků bude rozhodovat o naší budoucnosti podle svých představ, které nám touto výstavou a těmito plakáty naznačila. Bylo by to skvělé, ač mnohým z nás to může znít jako pohádka.

Dovolte, abych Vám načrtl její obrysy, které, pravda, mohou být zrovna tak pravdivé jako neskutečné. Budiž mi odpuštěno, že tyto vznešené prostory zaslechnou z mých úst docela provokativní vizi konce té pohádky. Očekávám totiž, že tato generace vypráská lumpy a darebáky, kteří se usídlili napříč celou společností od vlády a parlamentu počínaje až po davy skandující na severu Čech neudržitelná hesla proti „nepřízřivým“, davy, které zapomněly na poučení z historie a začínají nám podezřele hnědnout, dokonce vedle některých autorit i z nejvyšších míst.

Ve Francii se „nepřízřivým“ dnes v rámci předvolebního boje říká „nežádoucí“ a politici i tentokrát přesně ukazují na viníka, kterým je dnes Rom. Je až s podivem, jak i dosud demokracie označované za vyspělé, v okamžiku potíží a jejich řešení, sahají k omezování demokratických principů a neudržitelných populistických frází, které veřejnost ráda vítá s potleskem.

Vivien Redingová z Bruselu volá: „**Diskriminace na základě etnického původu nebo rasy nemá v Evropě místo!**“

Ta pohádka může mít šťastný konec, vydrží-li mladí lidé ve svých předsevzetích. My starší jim dodáme poznání z historie o pravých důvodech, které vedou na scestí. To je naše společná cesta z níž nesmíme nic slevit!